

**UCHWAŁA NR /20
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO**

z dnia 2020 r.

**w sprawie nadania śp. Panu Stanisławowi Padykule Odznaki Honorowej
„Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”.**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j. Dz. U. z 2020 poz. 1668), § 13 pkt 22 Statutu Województwa Podkarpackiego, stanowiącego załącznik do Uchwały Nr X/103/99 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 29 września 1999r. w sprawie uchwalenia Statutu Województwa Podkarpackiego (Dz. Urz. Woj. Podk. z 1999 r. Nr 28, poz. 1247, z 2002 r. Nr 54, poz. 1101, z 2008 r. Nr 55, poz. 1449, z 2019 r., poz. 2676) oraz § 3 pkt. 1 i § 7 ust. 1 Uchwały Nr VII/143/15 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 27 kwietnia 2015 r. w sprawie ustanowienia Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”, ustalenia jej wzoru, zasad i trybu nadawania oraz sposobu noszenia,

**Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:**

§ 1

Nadaje się pośmiertnie **Panu Stanisławowi Padykule** Odznakę Honorową „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE:

Kapituła Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” na posiedzeniu w dniu 7 października 2020 roku zaopiniowała pozytywnie wniosek Marszałka Województwa Podkarpackiego o nadanie pośmiertnie Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” śp. Panu Stanisławowi Padykule.

Stanisław Padykuła urodził się 6 maja 1946 roku w Mielcu, zginął w katastrofie samolotu M28 „Skytruck” w Puerto Cabello w Wenezueli 12 lipca 2001 roku, gdzie przebywał z misją techniczno- handlową.

Był absolwentem Technikum Mechanicznego w Mielcu (specjalność: urządzenia chłodnicze w przemyśle). W 1973 roku ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej w zakresie mechaniki i uzyskał tytuł inżyniera mechanika. W okresie szkolnym zajmował się modelarstwem oraz trenował koszykówkę, gdzie grał w zespole "Stali" Mielec (liga międzywojewódzka).

Od 30 sierpnia 1965 roku pracował w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego – Polskie Zakłady Lotnicze Mielec, m. in. na stanowiskach: starszego technologa, samodzielnego konstruktora, Kierownika Sekcji, Kierownika Działu Planowania Technologicznego, Kierownika Działu Obsługi Informatycznej i Kierownika Działu koordynującego uruchomienie produkcji samolotu M-18 „Dromader”. W latach 1974 – 1979 uczestniczył w pracach Grupy Roboczej Stałej Komisji Maszynowej przy Radzie Wzajemnej Pomocy Gospodarczej jako delegat Zjednoczenia Przemysłu Lotniczego i Silnikowego w dziedzinie transportu chłodniczego i izotermicznego. W 1981 r. przystąpił do powstającego NSZZ "Solidarność" w WSK . Był inicjatorem porozumienia Rad Pracowniczych Przemysłu Lotniczego w Polsce. Uczestniczył w pracach Organizacji Zakładowych NSZZ "Solidarność"; Wiodących Zakładów Pracy (tzw. "Sieć"), dotyczących m.in.: przygotowywanych nowych ustaw o przedsiębiorstwie i samorządzie robotniczym oraz programu reform systemu gospodarczego.

Jako członek oraz kolejno wiceprezes Klubu Inteligencji Katolickiej w Mielcu, był jednym z jego najaktywniejszych działaczy. W 1981 r. został wybrany również przewodniczącym Rady Pracowniczej Przedsiębiorstwa- WSK PZL Mielec.

W latach 80. pracował na stanowiskach: kierownika pracowni, kierownika sekcji, technologa prowadzącego i asystenta dyrektora naczelnego ds. współpracy z Sejmem i Rządem RP (do 22 I 1991 r.). W latach 1982 – 1988 brał udział w opracowaniu projektów i dokumentacji eksploatacyjnej oraz koordynacji opracowań i wdrożeń systemów informatycznych w zakresie technicznego przygotowania produkcji lotniczej. Był autorem 6 projektów racjonalizatorskich. Należał do Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Ukończył szereg kursów specjalistycznych. Poza pracą zawodową w latach 70. i 80. angażował się społecznie w działalność Rady Spółdzielni Mieleckiej Spółdzielni Mieszkaniowej i Komitetu Osiedla MSM im. M. Kopernika.

W wyborach 4 czerwca 1989 roku jako kandydat Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” został Posłem na Sejm oraz aktywnie uczestniczył w zapoczątkowaniu głębokich przemian ustrojowych państwa. Brał udział w pracach Komisji Systemu Gospodarczego Przemysłu i Budownictwa, Komisji ds. Samorządu Terytorialnego

i Gospodarki Komunalnej. W pracach sejmowych komisji poświęcał dużo uwagi przemianom gospodarczym, które zachodziły w ówczesnym województwie rzeszowskim. 23 stycznia 1991 roku został mianowany Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Przemysłu i z krótką przerwą pracował na tym stanowisku do 31 grudnia 1996 roku. Pracując w rządzie odegrał poważną rolę w planowaniu oraz powstaniu Specjalnych Stref Ekonomicznych w Polsce. Jeszcze w końcu 1990 roku stopa bezrobocia dla Mielca i okolic wynosiła 6,7 procent, na koniec 1993 roku było to niemal 22 procent, co klasyfikowało region mielecki jako obszar strukturalnego bezrobocia. Dzięki jego działalności utworzono około 7 tysięcy nowych miejsc pracy.

Specjalna Strefa Ekonomiczna była jedynym ratunkiem dla miasta, ale również pewnego rodzaju eksperymentem, pionierskim rozwiązaniem dla miasta, regionu, ale także całego kraju. W związku z tym miała swoich przeciwników i zwolenników wśród rządzących. Stanisław Padykuła patronował i wspierał procesy kształtowania prawodawstwa, które umożliwiłoby funkcjonowanie specjalnych stref. Należał do grupy osób, które lobbowały w polskim rządzie, aby pierwsza strefa ekonomiczna mogła powstać na terenie obecnego województwa podkarpackiego tj. Mielcu. 25-letnia historia Specjalnej Strefy Ekonomicznej EuroPark Mielec i pozostałych tego typu obszarów w Polsce jest dowodem na to, że było to przedsięwzięcie konieczne i niezbędne dla właściwego funkcjonowania takich miast jak Mielec. Bezpośredni kontakt z funkcjonowaniem stref ekonomicznych w tym mieleckiej, miał podczas pracy w Agencji Rozwoju Przemysłu.

Od 1 stycznia 1997 roku pełnił funkcję Wiceprezesa Agencji Rozwoju Przemysłu w Warszawie. Jako kreator nowatorskich rozwiązań w zakresie rozwoju gospodarczego polskiego przemysłu hutniczego, lotniczego i zbrojeniowego stale utrzymywał kontakt z Mielcem, m.in. wspierał procesy restrukturyzacyjne w WSK „PZL-Mielec”.

We wcześniejszych latach, tj. 1990- 1997 pełnił również funkcję prezesa mieleckiej Fundacji S.O.S. „Życie”. W 2005 r. Rada Miejska w Mielcu nadała jego imię nowo wybudowanej ulicy, której budowę zakończono w tym samym roku w ramach realizacji programu tzw. małej obwodnicy, którego celem było wyprowadzenie ciężkiego ruchu kołowego, związanego z SSE EURO-PARK MIELEC, poza centralne osiedla mieszkaniowe Mielca.

Listopadowe uroczystości związane z jubileuszem 25-lecia SSE Mielec będą doskonałą sposobnością, aby uhonorować pośmiertnie osobę Pana Stanisława Padykuły oraz wspomnieć zasługi oraz działalność na rzecz regionu i kraju.

Wieloletnia działalność Pana Stanisława Padykuły wyróżniona została takimi odznaczeniami jak:

- 1) Srebrny Krzyż Zasługi – 1984
- 2) Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski – 2001 (pośmiertnie).

Mając na uwadze powyższe zasługi zasadnym jest nadanie pośmiertnie Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” Panu Stanisławowi Padykule.